

ніята си противъ вдовицѣтъ Герень, да имъ не каже каквы други идеи бѣха го предрасположили та да бѣде толкозъ прозорливъ и строгъ въ сѣжденіето си. Когато чловѣкъ е щастливъ и гордъ, лесно той може тогава да направи и другитѣ съучастници въ своето благощастіе; но положеніето не е никакъ пріятно, когато чловѣкъ е обезсърченъ отъ едниѣ странѣ и хуленъ отъ другѣ.

За добръ честь, Петко спяше когато пристигнаха у дома, и Германъ го тури, безъ да го събуди, на леглото. Послѣ влѣзе въ всичкитѣ подробности, които можѣ да даде. Дѣдо Морисъ, сѣдналъ на триножното си столче, при прагѣтъ на кѣщѣтъ, чу всичко съ вниманіе и съ важность, и, ако и да ся показваше незадоволенъ отъ сетнинитѣ на това пѣтуваніе, но, когато Германъ, като разказваше за кокетството на вдовицѣтъ, попыта дѣда си да ли той, работливъ мжжъ, има время да ходи пѣтдесетъ и двѣ недѣли презъ годинѣтъ да ѣ прави *корте*, съ опасностѣтъ даже да бѣде на крайтъ на годинѣтъ и испѣденъ, дѣдо му отговори, като климаше главѣтъ си въ знакъ на одобреніе: «Ты имашъ право, Германе; това не бѣ възможно». И сетѣ, когато Германъ расказа какъ ся намѣри той въ нуждѣ да доведе назадъ и Марійкѣ колѣното бѣше възможно по скоро за да ѣ избави